

Vianočný list 2017

I. Všetci svätí

Mal som možnosť byť tri týždne v niektorých našich amerických komunitách: v De Pere, v Jacksone, (komunita z De Pere) a v Chicagu (komunita z De Pere). Bolo to v čase sviatku Všetkých svätých (1. 11.) ale aj na sviatok Všetkých svätých v našom ráde (13. 11.). Pre mňa to bola osobitná skúsenosť, aby som videl, ako spolubratia slávil tieto sviatky. Refektórium v kláštore zdobí 18 sôch svätých nášho rádu, ktoré boli nedávno vyrezané z lipového dreva bavorským rezbárom Josephom Albiom z Oberammergau. V tých dňoch bola každá socha osvetlená zapálenou sviečkou. V kostole boli dve nové sochy sv. Augustína a sv. Norberta od toho istého umelca a boli umiestnené vedľa sedesu opáta v prednej časti kostola. Týmto spôsobom sú svätí prítomní v živote spolubratov a boli osobitne oslavovaní na sviatok Všetkých svätých rádu. Ranná modlitba na túto slávnosť začala krátkym čítaním o Všetkých našich svätých: *Sv. Norbert, reformátor kanonického rádu, dal svojmu rádu apoštolský spôsob ako normu života. Žil, povzbudzovaný odvážnou vierou, pravým pokáním, dobrovoľnou chudobou, horlivým kázaním, ostrážitou starostlivosťou o chudobných a nakoniec pre všetkých ľudí sa stáva všetko ... Dnes rád ctí všetkých tých, menovaných alebo nemenovaných mužov a žien, ktorí horlivo nasledovali Norbertov život a príklad.*¹ Pokračovalo sa modlitbou: *Večný a milosrdný Bože, pamätáte si životy všetkých svätých v našom ráde a sme vďační za ich príklad lásky a služby. Posilni nás na našej ceste k svätosti a pod vedením evanjelia a príhovorom svätého Augustína, nech sa naplníme svojím Duchom až do toho dňa, kedy sa spolu so všetkými svätými stretneme na v nebi.*

Krásou tohto sviatku boli všetci spolupracovníci kláštora pozvaní na večery a spoločnú večeru. Bolo ich okolo 150.

Nasledujúci deň (14. 11.) bol sviatok svätého Siarda, opáta z nášho rádu. Bol to holandský opát z XIII. storočia. Vstúpil do Mariëngaard, pravdepodobne za čias opáta sv. Frederika, a neskôr sa stal piatym opátom Mariëngaarda. Zomrel v roku 1230 a bol pochovaný v kláštornom kostole v Mariëngaard. Toto opátstvo úplne zničil Geuzen v roku 1578; a to bol tiež koniec premonštrátov vo Fríske. Počas tohto búrlivého obdobia reformácie Siard van Hensem, horlivý šľachtic, priniesol pozostatky do Hildesheimu v Nemecku so súhlasom pápeža Klementa VIII. Uctievanie svätého Siarda bolo podporené aj listom arcibiskupa z Kolína. Dňa 5. 7. 1617 sa ostatky preniesli do Belgicka a 6. 7. do kláštora v Tongerlo. 400 rokov boli ostatky svätého Siarda uctievané mnohými pútnikmi. Ďalšie

¹ Martyrology and Necrology St. Norbert Abbey De Pere, Oct - Dec.

ostatky sa nachádzajú vo Windbergu a v opátstve Leffe. V kázni k tomuto sviatku 12. 11. 2017, v Tongerlo, kazateľ Subprior Fr. Gabriel povedal: *Svätí ukazujú na samotného Boha; s rukami sa modlili, konali a pracovali; nohami hľadali Boha, niekedy sami putovali k hrobom svätých. Preto sú ich relikvie drahé. Telá svätých sú chrámy Božie - nemôžete ich odstrániť ani zrušiť.*²

Tento rok sme si pripomenuli ďalšie jubileum: bolo to pred 150 rokmi. 29. 6. 1867, pápež Pius IX. kanonizoval mučeníkov z Gorcum. Medzi devätnástimi mučeníkmi boli dvaja kňazi a rehoľníci, ktorí boli zavraždení 9. 7. 1572. Boli to spolubratia: Adrián Jansen (1529-1572) z Hilvarenbeeku a Jakub Lacoupe (1542-1572) z Oudenaarde, ktorí boli členmi kláštora v Middelburgu. Blahoslavenie sa uskutočnilo 24. 11. 1675 pápežom Klementom X. Po zlom zaobchádzaní a krutom mučení kalvínskych povstalcov boli obeť obesené. Vo Vatikánskom múzeu pred vstupom do Sixtínskej kaplnky nájdete veľký obrázok maliara Cesare Fracassinioho (1838-1868), ktorý zobrazuje scénu popravy.

Títo mučeníci boli v katolíckej viere pevní, verní v láske k Cirkvi a zasvätení sviatostnej prítomnosti Eucharistie. Pripomenuli sme si aj 800-ročné jubileum blahoslaveného Hroznatu, zakladateľa opátstva Teplá a Chotešova, ktorý zomrel po vyhladovaní v roku 1217. Uniesli ho a bol dlho väznený. Tento rok sme si jeho pamiatku pripomenuli priamo v Tepelskom kláštore.

Walter Niggom, protestantský teológ kedysi napísal: *Ak hovoríte o svätých, nehovoríte o mŕtvych. Žijú. Sú na ceste s nami a konajú v našom živote.*³

Naši svätí a blahoslavení spolubratia a sestry môžu byť pre nás ako svetelné body, ktoré vo svojej dobe poskytli ozajstnú a presvedčivú

odpoveď na Pánovo volanie. Ich snaha a život sú pre nás výzvou, aby sme naplno žili naše rehoľné povolanie.

² Subprior Gabriel Goossens, kázeň k sviatku sv. Siarda. Tongerlo 12.11.2017, Manuscript

³ Uwe Wolf, Walter Nigg, Ein Vater der Ökumene in apokalyptischer Zeit. in: Geist und Leben, 3/2017, p. 240

II. Jubileum v roku 2021

V histórii nášho rádu sú naši svätí znakom a ovocím duchovného života pre naše kláštory a komunity. Za niekoľko rokov, v roku 2021 oslávime ako Premonštráti svoje 900-ročné jubileum. Príprava na jubileum už začala; boli prijaté prvé návrhy a plány. V tomto jubileu nebudeme oslavovať len našu históriu so všetkými úspechmi, zásluhami, so všetkými jej osobnosťami a zakladajúcimi osobami, ale musíme sa tiež spýtať: *Kde stojíme teraz, aká je naša úloha v Cirkvi v dnešnom svete a aké bude naše poslanie do budúcnosti? Čo by chýbalo, keby náš rád už neexistoval? Čím môžeme v nasledujúcich storočiach prispieť Cirkvi a svetu?*

Jubileá majú aj druhú stranu. Spomienky, reflexiu, pohľad na minulosť, prečo práve vtedy vznikol rád, akým spôsobom zakladateľ reagoval na situácie v tej dobe; ako sa jeho ideál a vízia rozvíjali do dnešnej doby počas rôznych historických udalostí; ako naši opáti a spolubratia, bratia a sestry, reagovali v čase prenasledovania, prevratov a radikálnych zmien v dobách rastu a v časoch úpadku. Naša história nebola vždy chvályhodná, existujú aj tmavé historické udalosti, neúspechy, zmarené povolania, zrušené kláštory, spolubratia, ktorí opustili rád; v dejinách máme aj začiatky reformy⁴, akési prebudenie a nové začiatky.

Nekonečné príbehy spolubratov a spolusestier, ktorí žili s veľkým odhodlaním byť svätý a spravodlivý v dobe, v ktorej žili, ktorých mená ani nepoznáme. Ich ozajstná nádej bola zakorenená v Bohu.

A tu je druhý aspekt, pohľad na budúcnosť. Jubileum nie je len miestom na nostalgiu; skôr to je kritický pohľad na všetko, čo sa stalo v minulosti.⁵ Mali by sme však otvoriť oči do budúcnosti a mali by sme si položiť otázku, čím budeme prispievať do budúcnosti, pre Cirkev a pre svet? Norbert, náš zakladateľ, nám môže pomôcť. Mal jasnú víziu, že je súčasťou reformácie Cirkvi vo svojej dobe, aby sa sústredil na silný spoločenský život, aby bol schopný a pripravený priniesť dobrú správu ľuďom. Čím silnejší je misionársky impulz, aby sa vydal hlásať evanjelium, tým silnejšia musí byť integrácia v spoločnosti a v duchovných koreňoch nášho rádu. *Aké je poslanie vašej komunity?* - bola častá otázka vo vizitačných správach. *Prémontré a Magdeburg* sú pre **koncentráciu a poslanie**; snažiacu sa vybudovať akýsi silný „*lebensraum*“ v augustiniánskom jazyku to znamená jedno srdce a jedna myseľ, sústredená v Bohu a v Božom slove; byť súčasťou Pánovho plánu, aby sa ohlasovalo Božie poslanie. *Prémontré a Magdeburg*, sú dve hlavné miesta činnosti a života Norberta, znamenajú

⁴ f. e. the “Reform of Lorraine”, conf. Bernard Ardura, Premostatensi. Nove secoli di storia e spiritualità di un grande Ordine Religioso. Bologna, 198, Cap. 4: “Il periodo delle riforme i secoli XVI e XVII”. p. 171-262.

⁵ conf. Johannes Bunnenberg, Das Evangelium verkünden – seit 1216. 800 Jahre Dominikanerorden. in: Geist und Leben 3/2017, S. 260-264.

stabilitu a službu; „*Stabilitas*“ zameranie sa na komunitu, na modlitbu a vnútornú službu; a odtiaľ prichádza nadšenie na rozličné druhy služby podľa potrieb okolo nás. *Prémontré a Magdeburg* znamenajú aj pevné základy, pre spoločenstvo, ako aj jednotlivcov.

Sme pozvaní, aby sme oslávili toto jubileum ako moderný rád. Každé ráno v invitatóriu sa modlíme: *Čujte dnes jeho hlas* (ž 95). Žijeme a snažíme sa, v dnešnej dobe. Každý z nás je pozvaný, aby tvoril a žil „kultúru pravosti“. To neznamená, „neobmedzená autoreflexia“. Niečo viac je ak chceme vidieť ako náš ideál a vízia sú spojené do osobného života.. Naše poslanie má veľa zdrojov, hodnôt, myšlienok, ideálov a energie, aby sme to v praxi uskutočnili. Naši spolubratia pracujú na významných miestach, v školách, spoločenských centrách a vzdelávacích inštitúciách; naše sestry, zvlášť naše kontemplatívne sestry, podporujú túto angažovanosť s ich neúnavnou modlitbou, príhovorom a sebazapieraním. Naši spolupracovníci sa zúčastňujú na našej charizme a žijú naše duchovno svojím spôsobom ako laici a vo svojom vlastnom prostredí. Môžu byť vnímaní ako spojovacie kruhy vychádzajúce z našich domov, ktoré sa zväčšujú prostredníctvom vzájomného darovania a osvojenia sa. Jubileum je tiež príležitosťou na to, aby sme sa prezentovali, spôsobom, ktorým ukazujeme ako žijeme v Cirkvi. Sme vo svete živé bunky kanonického života, že sa snažíme o mier, spravodlivosť a zmierenie.

III. Vianoce 2017

Na jednom z najpôsobivejších obrazov nášho rádu je vidieť svätého Norberta, svätého Augustína a mnohých ďalších Premonštrátskych svätcov, ktorí stoja okolo jasličiek spolu s Máriou, Jozefom a malým dieťaťom. Toto krásne vyobrazenie môžeme nájsť v kapitulnej sále v Averbode a na prelature vo Wiltene. Obraz zachytáva okamih, v ktorom sú svätí sústredení okolo Ježiša ako meditujúci pastieri v Betlehemskej jaskyni. Premonštrátske poslanie začalo na Vianočný deň roku 1121, s povolaním sv. Norberta a jeho nasledovníkov v Prémontré.

Za štyri roky budeme oslavovať náš začiatok v Prémontré na Vianoce 1121, a spomínať sa na našich zakladateľov a patrónov, na našich svätých spolubratov

a spolusestier, ktorí prežili toto tajomstvo inkarnácie prostredníctvom svojho vlastného odhodlania a oddanosti. Naši svätí žili v blízkosti k Pánovi.

Naše kontemplatívne sestry meditujú pred Pánom. Boh prichádza k nám, Boh je blízko k nám, je bližšie k nášmu srdcu. To nám dáva možnosť, aby sme sa priblížili ešte viacej k nemu. Jeho inkarnácia, keď sa stal dieťaťom, ukazuje cestu k tomu, aby sa človek dostal bližšie k človeku, srdce k srdcu. Boh sa stáva malým a bezmocným dieťaťom, aby sme mohli položiť pred neho všetky naše obavy, pýchu a predsudky. Naši svätí sú s Pánom, žijú v Pánovi, sú navždy v jeho pokoji. My sme na ceste, sledujeme jeho hviezdu, jeho volanie a pozvanie.

Podme spolu, ako pastieri, do Betlehema, aby sme našli malé dieťa, aby sme našli cieľ, aby sme ho zbožňovali, aby sme videli jeho tvár, rozjímali nad jeho nekonečnou láskou k nám, ktorá bola vtelená do tohto dieťaťa:

VENITE ADOREMUS, VENITE ADOREMUS, VENITE ADOREMUS

Všetkým spolubratom, všetkým sestrám v našom ráde, všetkým spolupracovníkom a zamestnancom v našich kláštoroch a komunitách, všetkým našim priateľom, príbuzným a dobrodincom, želám krásne prežitie pokojných a radostných Vianočných sviatkov, požehnanie a lásku do prichádzajúceho roku 2018.

+ Thomas Handgrättinger *OPRAEM*
Abbot General